

Аллоҳга ва унинг Расулига муҳаббат қиладиган шахс | Тазкия дарслари (240-дарс)

ТАЗКИЯ
240-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 29.07.2023 1077

Қуйида Аллоҳга ва Унинг Расулига муҳаббатлари билан тилларда дoston бўлган авлод – саҳобалар авлоди вакиллари билан бирига Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам берган гувоҳлик ва унинг самараси ҳақида қисқача сўз юритамиз.

يَضْرَعُوكَ أَلَا نَبَّ ةَمَلَسْ نَع
دَقُّ يَلَعَنَّاكَ : لَأَقُ ةَنَعُ هَلَلَا
يَلَصُّ يَبْنَلَا نَعَفْلَخَتْ
يَفْمَلَسُو هِيلَع هَلَلَا
: لَأَقَفُ ، دَمَرُ هِبَنَّاكَ وَ ، رَبُّ يَخ

هَلْ لَ لْ وُسَرُ نَعُ فْلَخَتْ أَنْ أ
مِلْسُو هِيلَع هَلْ لَ لْ ص
يَبْنَلِبَ قَحَلَفُ يِلَعَجَرَخَفُ
ةَلْيَلْ لْ أَسَمَ نَاكْ أَمَلَفُ ،
يْفُ هَلْ لَ لْ أَعَتْ فَيْتَلْ
هَلْ لَ لْ وُسَرُ لَاقْ أِحَابَصُ
مِلْسُو هِيلَع هَلْ لَ لْ ص
نَدْخُ أَيَلْ وَ أَيْ لْ لْ نَي طُعْ أَلْ «
هَلْ لَ لْ هُبْخِي أَلْجَرَ أَدَغَ أَيْ لْ لْ
هَلْ لَ لْ هُبْخِي : لَاقْ وَ أ - هَلْ وُسَرُو
هَلْ لَ لْ أَعَتْ فَي - هَلْ وُسَرُو
أَمَوِي لَعَبُ نَحْنُ إِذِإْفُ ، « هَيْ لَع
يِلَعْ أَدَه : أَوْلَاقْفُ ، هُوْجَرَنُ

يٰلِصِّهْلِلِ لُؤْسَرُ هَاطُعَاف ةَيَّارِلَا مِلْسُو هِيَلَع هِلَلَا هَاورِ هَيَلَعُ هِلَلَا حَتَفَف بِنَاخِي شِلَا

Салама ибн Акваъ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Хайбарда Али Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан ортда қолган эди. Унинг кўзи оғриб қолган эди. У: «Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан ортда қолар эканманми?!» деди-да, чиқиб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга етиб олди.

Аллоҳ фатҳ берган тонгга ўтар оқшом Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Эртага туғни Аллоҳ ва Расули яхши кўрадиган [ёки Аллоҳ ва Расулини яхши кўрадиган] кишига бераман [ёки олади]. Аллоҳ унга фатҳ беради», дедилар.

Қарасак, Алий (келибди). Биз уни кутмаган эдик. «Мана Али», дейишди. Бас, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам туғни унга бердилар. Аллоҳ унга фатҳ берди».

Икки шайх ривоят қилишган.

Бу ривоятдан кўзи қаттиқ оғриб, бетоб бўлиб ётган ҳазрати Али розияллоҳу анҳу Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан Хайбар ғазотига боролмай қолганларини тушуниб оламиз.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Ислом лашкарларини олиб, Хайбарга жўнаб кетганлари ҳақидаги хабарни эшитган Али ибн Абу Толиб каррамаллоҳу важҳаҳу хасталикларига қарамай, ўринларидан туриб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга етиб олганлар...

Уларнинг буюклиги бундан бошқа нарсага изн бермайди. Али ибн Абу Толиб розияллоҳу анҳу худди ана шу тоифадаги буюкларнинг ичида ҳам нодир шахслардан бири эди. У кишига Аллоҳ таоло томонидан берилган шахсий сифатларнинг Ислом ила тобланиши айнан ана шундай мўъжиза мисол шахсиятни юзага келтирган эди.

يَضَرُّ دُعَا سِ نُبْلِ لِهَسْ نَع
هَلَلَا لُوسَرُّ نَأُ هُنَعُ هَلَلَا
لَأَق مَلَسُو هِيلَع هَلَلَا يَلَص
هَذَه نَي طُعْ أَلُ « رَبِّي خَمْوِي
هُ هَلَلَا حَتْ فَي ، أَلْجَرَةَ يَأْرَلَا
هَلَلَا بِيْحِي ، هِي دِي يَلَع
هُ هَلَلَا هِيْحِي وَ ، هَلْ وُسَرَو
تَابَفْ : لَأَق ، « هَلْ وُسَرَو
مُهَتَلِّي لَنْ وُكْ وُدِي سَأْنَلَا
حَبْصَا أَمَلَفْ ، أَهْطُعِي مُهِيَا
هَلَلَا لُوسَرُّ يَلَع أَوَدَعُ سَأْنَلَا

م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص
، ا ه ا ط ع ي ن ا و ج ر ي م ه ل ك ،
ي ب ا ن ب ي ل ع ن ي ا « : ل ا ق ف
ل و س ر ا ي و ه : ل ي ق ف ، « ب ل ا ط
: ل ا ق ، ه ي ن ي ع ي ك ت ش ي ه ل ل ا
ي ن و ت ا ف ه ي ل ا ا و ل س ر ا ف «
ه ل ل ا ل و س ر ق ص ب ف ، « و ب
ي ف م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص
ي ت ح ا ر ب ف ، ه ل ا ع د و ، ه ي ن ي ع
، ع ج و و ب ن ك ي م ل ن ا ك
: ي ل ع ل ا ق ف ، ه ي ا ر ل ا ه ا ط ع ا ف
م ه ل ت ا ق ا ، ه ل ل ا ل و س ر ا ي
: ل ا ق ف ، ا ن ل ث م ا و ن و ك ي ي ت ح

يَتَحَكِّمُ سِرَّيَ لَعْدُفُنَا
مُهْغَدًا مُمْثٌ، مِهَتْحَ اسْبَلْزَنْتِ
أَمْبُ مُمْرَبُخًاو، مَالْسِإِلَايَلِإِ
هَلَلِاقِحْ نَمُ مَهْيَلَعُ بَجِي
يَذَهِي نَأَلْ هَلَلِأَوْفٍ، هِيْفِ
كَلْ رِيخِ أِدِحْ أَوِ الْجَرَكَبُ هَلَلِإِ
«مَعْنَلِأُزْمُحْ كَلْ نُوْكَيْ نَأُ نَمِ
بِنَاخِي شَلِأُ هَاوَرِ

Саҳл ибн Саъд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам Хайбар куни:

«Албатта, ушбу байроқни Аллоҳ унинг қўли ила фатҳ қиладиган, Аллоҳни ва Унинг Расулини яхши кўрадиган ва Аллоҳ ҳамда Унинг Расули уни яхши кўрадиган кишига берурман», дедилар.

Одамлар кечаси билан унинг кимларга берилиши ҳақида гаплашиб чиқдилар. Тонг оттирганларида Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бордилар. Ҳаммалари унинг ўзига берилишини орзу қилар эди. Бас, у зот:

«Али ибн Абу Толиб қани?» дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули, унинг икки кўзидан шикоят бор», дейишди.

«Одам юбориб, уни менга олиб келинглар», дедилар у зот.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг икки кўзига туфладилар ва ҳаққиға дуо қилдилар. Худди хаста бўлмагандек тузалиб кетди. Бас, у зот унга байроқни бердилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули, уларга қарши то биз каби бўлгунларича уруш қиламанми?!» деди.

«Сен шошилмасдан уларнинг қаршисиға бор. Сўнгра уларни Исломға даъват қил. Уларга вожиб бўлмиш Аллоҳнинг ҳақлари тўғрисида хабар бер. Аллоҳға қасамки, Аллоҳ сенинг сабабингдан бир кишини ҳидоятға солмоғи сен қизил туяларинг бўлишидан яхшидир», дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

Бу ривоятда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг мўъжизаларидан бирининг шоҳиди бўлмоқдамиз. Беморнинг кўзларига дам солиб, дуо қилишлари билан худди кўрмагандек бўлиб тузалиши катта мўъжизадир. Бу иш ўша пайтда у зотнинг ҳар бир ҳаракатларини синчковлик билан кузатиб турган дўсту душманнинг орасида бўлгани билан ҳам эътиборға сазовордир.

Ушбу ҳадиси шарифдан яна бир улкан исломий ҳақиқатни англаб оламиз: Мусулмонлар фатҳ ишларини уруш учун эмас, кишиларни яхшилиққа, Исломға даъват қилиш учун олиб борганлар. Агар уруш қилиш ниятлари бўлса, Хайбар аҳли ўша ишға лойиқ эдилар.

Ўша пайтда Хайбар Исломға ва мусулмонларға қарши халқаро марказға айланган эди. У ердан Набий соллаллоҳу алайҳи васалламға қарши, Ислом давлатиға қарши турли ифво ва ҳаракатлар тинмай чиқиб турган эди. Ўша кундан аввал уруш ҳам бўлган эди.

Шундай бўлса ҳам, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан байроқни олган ҳазрати Али ибн Абу Толиб розияллоҳу анҳу уларға қарши ўзларига ўхшагунча уруш қилишлари ҳақидаги масалани яна бир бор сўрадилар.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бўлсалар яна бир бор уларни масалани тинч йўл билан ҳал қилишға, Исломға даъват қилишға иршод қилдилар.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Хайбар куни Али ибн Абу Толиб каррамаллоҳу важҳаҳуга:

«Аллоҳга қасамки, Аллоҳ сенинг сабабингдан бир кишини ҳидоятга солмоғи сен учун қизил туяларинг бўлишидан яхшидир», дедилар».

Ўша пайтда араблар учун энг гўзал ва мўътабар мулк айна етилиб, қизғиш тусга кирган туя ҳисобланган. Шунинг учун сўнгги жумлани «қизил туяларинг бўлиши» деб ҳам, «ана шундай қимматбаҳо мулкни садақа қилишдан яхши» деб ҳам тушунса бўлади. Манашу муборак кўрсатма, мусулмонларнинг фатҳ ишларидаги шиори бўлиб қолган эди...

يَضْرَعُ رَمْسًا نَبِيًّا رَجُلًا نَعِ
يَضْرَعُ أَيَّلَةً نَبِيًّا رَجُلًا نَعِ
مُؤَيَّبًا لِمَحْمُودٍ نَعِ
نَوْمًا سُمْلًا دِغَصِيًّا تَحْرَبِيًّا
مَلْفًا بَرَجًا نَأْوًا، أَوْحَاتٍ فِ
هَأْوَرٍ. أَلْجَرَّ نَوْعًا بَرًّا أَلِيًّا لِمُحَمَّ
رَكَاسًا نَبِيًّا

Жобир ибн Самура розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Хайбар куни Али дарвозани кўтариб турди. Мусулмонлар унинг устидан кўтарилиб, у(қалъа)ни фатҳ қилишди. Кейин уни кўтаришга ҳаракат қилинди, қирқ кишигина кўтара олди».

Ибн Асокир ривоят қилган.

Кўп ўтмасдан, «Қамус» қалъасининг ичкарисидан Аллоҳ лашкарларининг «Аллоҳу Акбар! Енгилди Хайбар!» деган ғалаба садолари янгради.

Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг яна бир мўъжизалари собит бўлди: Аллоҳга ва Унинг Расулига муҳаббат қиладиган шахс – ҳазрати Али ибн Абу Толиб розияллоҳу анҳунинг қўллари ила Хайбар фатҳ қилинди.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди